

Office of the Bishop

**ПАСТИРСЬКЕ ПОСЛАННЯ
ВІРНИМ ЄПАРХІЇ НЬЮ ВЕСТМІНСТЕРА
ТА ВСІМ ЛЮДЯМ ДОБРОЇ ВОЛІ
З НАГОДИ СВЯТА ВОСКРЕСІННЯ ГОСПОДНЬОГО 2010 РОКУ БОЖОГО**

Великоднє Послання 2010 р. Б.

Возлюблені у Христі Брати і Сестри,

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

Як священник, я служив своє перше Великоднє Богослужіння у Львові в 1990 році. Україна тоді ще була у складі СРСР. Світлої пам'яті Блаженніший Мирослав Іван Кардинал Любачівський, глава Української Католицької Церкви, котрий на той час проживав на вигнанні у Римі, надав мені привілейоване доручення супроводжувати його прес-аташе та близько 30 західних журналістів, щоб бути свідками першого відкритого Великоднього святкування у нашій Церкві з тих часів, коли вона була силоміць загнана у підпілля радянською владою в 1946 році.

Я пригадую цей Великдень так, ніби він був учора, а не 20 років тому! Окрім безлічі вірних, які щільно заповнили храм Переображення Господнього, буквально ще тисячі стояли на вулицях довкола церковної будівлі того пам'ятного Великоднього ранку. Довкола панувала нестримна і безмежна радість! Вона поширювалася далеко навкруги. Рік потому відбулося ще одне радісне святкування Великодня у Львові. Глава Церкви повернувся до України і очолив свою Церкву в час святкування найвеличнішого з усіх свят. У супроводі багатьох єпископів з Північної Америки, Південної Америки та Австралії, Кардинал Любачівський провадив Богослужіння, яке тривало п'ять годин! Цього разу урочисте святкування відбувалося в історичному Кафедральному Соборі Св. Юра, недавно повернутому до рук українців-католиків. Десятки тисяч вірних вітали одне одного гучним великоднім привітом: «ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!»

Ці радісні вигуки підсилювалися ще й тим, що впродовж п'яти попередніх десятиліть підпілля Церква в Україні повинна була заглушувати свою радість і приховувати святкування через страх переслідування радянською владою. Як часто стається так, що ми насправді щось цінимо лише тоді, коли нам це відбирають. Тут в Канаді нам не потрібно заглушувати святкування Великодня через страх! Тому нехай приклад наших братів і сестер в Україні запалить наші серця безстрашним і радісним свідченням Воскресіння! Не біймося сказати своїм сім'ям, друзям і сусідам, що Ісусове Воскресіння має для нас глибоке значення!

У празничному тропарі ми співаємо: «Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував». У цих словах міститься джерело нашої надії і значення свята. Хрест подоланий Порожнім Гробом, і Великодня П'ятниця переможена Пасхою нашого Господа, котрий, зробивши нас учасниками божественного життя, наповнює нас вічною радістю.

Нехай Воскреслий Господь благословить Вас і Ваші родини, коли будете закликати одне до одного:
Христос Воскрес! – Воістину Воскрес!

+ Кен Новаківський
Єпархіяльний Єпископ Нью Вестмінстерський